

בולעטין # 163 - ניסן תשל"ו לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל

מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.

באר שבע, ארץ ישראל

מלבי"ם על יהושע פרק א פסוק י - חלק באור הענין

(י) ויצו יהושע - והנה אבאר [בפסוק י"ב ובפ' ב' פסוק א] כי טרם בא דבר ה' אליו, פחד יהושע ודבר עם ב"ר וב"ג שילכו חלוצים לעזרו וגם שלח מרגלים חרש לדרוש ולחקור, והיה דעתו להמתין עד שום המרגלים. ועתה כשמעו דבר ה' התחזק ולא רצה להמתין על המרגלים, רק צוה להכריז... וכו'..

(יב) ולראובני - הנה מדרך העבר להשתמש בפעלים העתידיים עם וי"ו בראשו להפוך העתיד לעבר, ויאמר, וירא, ויבדל, ויקרא, וזה דוקא במאמרים הבאים על דרך ספור אם ישמור את הסדר בקדימה ואיתור, וזה נקרא העבר המסודר, אמנם כאשר ירצה לספר איזה ענין אשר התחיל ויהי קודם הענין שסופר לפניו, אז ישמש בפעל לבד, ויקדים תמיד את השם אל הפעל, וזה נקרא העבר המוקדם כגם כן המדקדקי', וכן כתב רש"י. והאדם ידע מכבר. וכן וה' פקד את שרה, פירש"י קודם שרפא את אבימלך. וכבר דברנו מזה במקומות שונים. ולפ"ז ממה שלא אמר ויאמר יהושע לראובני ולגדי, מבואר שלא שמר פה את הסדר רק פי' ולראובני אמר - קודם לכן, ר"ל שכבר קודם שבא דבר ה' אליו, חשב יהושע מחשבות על כבישת הארץ, ובהיותו ירא מן המלחמה אמר לראובני ולגדי שיעברו חלוצים לפני אחיהם, וכן שלח מרגלים, וכ"ז מיראתו ופחדו נמצא שכל המאמר [מפה עד סימן ג'] היה קודם הענין הקודם שדבר ה' אליו. כי כאשר ראה ה' כי יחת בלבבו דבר אליו שיעבור את הירדן ושלא יצפה על המרגלים ששלח, ויתחזק ויתאמץ ולא יבטח על גבורת בני ראובן. ולכן תיכף אחר הדיבור צוה את העם שיכינו להם צדה כי בעוד שלשת ימים

יעברו את הירדן, הגם שלא ידע אז שישובו המרגלים בקרב הימים האלה. ובזה סלקנו המבוכה שיש בענין החשבון של שלשת ימים, כמו שיתבאר בריש קאפיטל הבא:

מלבי"ם על יהושע פרק ב פסוק א - חלק באור הענין

השאלות: כפי סדר הכתובים משמע שעתה שלח מרגלים אחר שאמר הכינו לכם צדה כי בעוד שלשת ימים אתם עוברים וע"ז יפלו שאלות רבות, איך אמר בעוד שלשת ימים אתם עוברים ואחרי זה שלח מרגלים והם נסעו מהלך יום ליריחו ושם לנו, ואח"ז ישבו ג' ימים בהר ואח"ז שבו אל יהושע ואח"ז נסע העם מן השטים אל הירדן ולא עברו עד יום הבא ואם כן לא עברו עד יום החמישי:

(א) וישלח. זה היה בעת שאמר ולראובני ולגדי, קודם שדבר ה' אליו וקודם שהכריז הכינו לכם צדה, כמו שהוכחתי (סי' הקודם פסוק י"ב) ובזה נמלטנו ממה שנבוכו המפ' בחשבון שלשת ימים שלא יעלה עם זמן לכת המרגלים ושובם שבאמת הלכו המרגלים איזה ימים קודם לזה:

וישלח יהושע - בא להשיב על השאלה שתפול בזה איך שלח יהושע מרגלים אחרי שראה הרע שנמשך משליחות המרגלים בימי משה, משיב כי היו חמשה הבדלים בין מרגלים של יהושע ובין מרגלים של משה. (א) המרגלים ששלח משה היו עפ"י שאלת העם כמ"ש ותקרבוני אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ולכן כששבו הוציאו דבה סמכו העם עליהם, אבל פה שלח יהושע מדעת עצמו ולא מדעת העם. (ב) משה שלחם ממדבר פארן שהי' רחוק מן הארץ והיו מסתפקים במהות הארץ ועל יכולתם לכבשה, אבל יהושע שלח מן השטים - שהי' בגבול הארץ בלתי מסתפק אם יכנס אם לאו רק לדרוש המקום הנוח לכבוש. (ג) משה שלח שנים עשר אנשים תרים ויהושע שלח שנים אנשים מרגלים - רצוני כי כבר ביארתי בפ"י התורה (פ' מקץ ופ' שלח) שיש הבדל בין התר והמרגל, התר מבקש את הטוב אם טובה הארץ ואם אנשי' גבורי' וכדומה, והמרגל יבקש את ערות הארץ, המקום הנוח לכבשה משם, ובארתי כי יש בזה שני מיני שליחות, אם העם שולחים תרים לראות הטובה היא אם רעה. [שהכוונה בזה אם ראוי שילחמו עליה אם לאו] ישלחו נשיא מכל שבט כי לא יסמכו בזה על אנשים פחותים ולא יסמכו שבט על שליח שבט אחר, כי כ"א ישלח איש אשר יסמך לבו עליו כי יתור אם תהיה הארץ מוכשרת לפני שבטו ועסקיו כפי מה שהוא עובד אדמה או רועה צאן או עוסק במסחר או לחוף אניות, ועל כוונה זאת שלח משה לתור הארץ לא לרגל, ולכן שלח נשיא מכל שבט, ולכן יצא המכשול הגדול הזה משליחותם, לא כן אם שולחים מרגל והוא אם הסכימו לכבשה ושולחים לראות את ערות הארץ מאיזה מקום יכבשוה בקל, ישלחו איש אחד או שנים מהמון עם כי זה ישלח רק שר הצבא הרוצה לדעת מאיזה מקום ילחם, וע"ז האופן שלח יהושע רק שנים ולא י"ב, ורק אנשים מההמון לא נשיאים, ורק מרגלים ולא תרים, ולכן לא היה מ'קום פה להוצאת דבה. (ד) שלחם חרש - ר"ל בשתיקה שאיש לא ידע בדבר רק הוא לבדו (ה) לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו - עיקר השליחות היה על יריחו והארץ אשר סביבותיה שדרך שם באו ורצו לדעת איך יכבשוה.

וילכו - ועל הכוונה הזאת הלכו ויבאו בית אשה זונה ושמה רחב - והיה בזה תחבולה כפולה. א) שלא יכירום כי מבני ישראל המה, באו בית אשה זונה, ונודע לתושבי כנען כי ישראל עם שונא זמה המה ולא יעלה על לבם כי שלוחי ישראל בית זונה יתגודדו. ב) ע"י שהיה שמה רחב - מפורסמת בשמה אצל גדולי הארץ כמ"ש רחב בשמה זנתה נגלו לה סתרי גדולי הארץ וסודותיהם ואצלה יחקורו כל הנעשה בארץ ולכן לא הלכו לשום מקום רק וישכבו שמה:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)